

MELODIJA NA ČETRTE STRUNI

Jože Udovič

Ubežal sem iz gorečih sanj
in komaj sem se rešil,
pred očmi stražnikov
sem raztrgal zemljevid noči,
hodil sem in hodil,
spal sem na grobu,
spal sem ob kači,
bredel sem skozi mraz
in nisem utonil
v krvavi zenici.

Bled sem tekel
čez jaso smrti
in onstran planil
v zeleni ogenj,
na beli prod.

Nikoli ni mislilo
to šibko življenje,
da bo kdaj prehodilo
take poti.

Zato zdaj išče —
in kamor se obrne,
čuti okoli sebe
svoj potemneli,
ozki dan,
in ne more verjeti,
da ga obdaja
ta tuja svetloba
kakor hladen zid.